

KEMENESVIDEK

KÖZERDEKÜ FÜGGŐTLEN ÚJSÁG.

„(KISCZELL és VIDÉKE)“

Megjelenik minden vasárnap.

„(KISCZELL és VIDÉKE)“

Előfizetési táblázat

Évi 6 evre: . . . 8 kor. | Negyedévre: 2 kor. —
Fél evre: . . . 4 kor. | Egyenlő száma ára — 20

Ártekintetnél kezdés szerinti — adóhivatkozás.

Felolvasó szerkesztő:
Huss Gyula

Céldömölke, D 6 m 6 l k k-utca, Gombaszék — Ide inté-
zendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindennemű
küldemények.

Az ország helyzete.

Nem politikailag kívánunk foglalkozni az ország helyzetével és nem akarunk jóslásokba bocsátkozni, mert bizony erre vonatkozólag még az ugynevezett „ifjé-
talanságban“ tapogatózunk.

Arról akarunk azonban szólni, hogy minő általános bajok következnek be, ha a politikában válság áll be, ha az ország helyzete bizonytalan. Nálunk elég gyakran van ugynevezett politikai válság. Oly annyira, hogy a politikai lapok legfontosabb rovatát ez képezi. Persze, mindenik lap úgy fogja fel a válságot, amilyen politika szolgálatában áll és ehhez képest adja le „legfontosabb forrásból“ vett értesüléseit.

Ne foglalkozunk azonban a politikai válsággal, de nézzük meg azokat a bajokat, a melyeket a válság szül és a melyek felszűnne is tartják magukat.

Egész bátran lehet állítani, hogy iparunk, kereskedelmünk, kis gazdáink helyzete azért nem tökéletes, mert nálunk a politikai válságok napirendben vannak. Ha egy kormány csoport évtizedeken keresztül tudna helyén megmaradni és az ország javára szóló dolgokat alkotni, roha-

mos virágzásnak indúl Magyarországon mindaz, ami most tehető, sulyik: tehát az ipar, kereskedelem és a gazdaság is. A viszonyok egyszerre meglágyulának és nem hangzanék annyira panasza a lotort küzdő emberek ajkáról, mint most:

A politikai válság első sorban a tőzsdét irányítja. Értékpapírok, melyek eddig a legszárkáltabbban álltak, rohamosan kezdik veszíteni árfolyamukat. A külföldön magyar papírokat ilyenkor nem vesznek, mert hat bizonytalan a magyar politikai helyzet, nem érdemes ilyen értékpapírok vásárlásával foglalkozni. Ebből kifolyólag azután jelzálogleveleket sem lehet elhelyezni és a gazda, akinek rossz termése volt, aki jelzálog kölcsönt akarna esetleg felvenni, azt nem kapja meg.

Politikai válság idején a váltakozási kedv teljesen eltűnik. A tőkepénzesek a legóvatosabban ülnek pénzükhöz. Hjel válság van, nem lehet tudni, hogy mi történik. Ugyanis gondolkoznak a bankok, takarékpénztárak is. Ne adj isten, hogy a kisiparosnak, vagy a kiskereskedőnek egy váltót leszámítoljanak, sőt nagyobb üzletfeleiknél is korlátozzák a váltó leszámítolását, mert hát válság van, bizonytalan minden.

A tetejében azután felüti fejét a drá-

gaság. Hihetetlenül magasra szökik minden cikknek az ára, — mert válság van. Az állami, városi és magán tisztviselők, akik napról-napra fizetés-jávitást varnak, megdöbbenve látják, hogy e helyett a drágaság titótt be és egyenesen műv-

szet nekik a megéheztet.

Mind Ezek a bajok a politikai válságnak a szellemi és mint hogy nálunk általában politikai válság van, tehát a bajok is általánosak, azok sem mulnak el fejtünk fölött:

Válami szerencsétlen átok nehezédik erre az országra. Folyton nyakik vagyunk a válságban és ha ki is megyünk belőle, rögtön utána be áll egy másik válság előről kezdődik minden.

Az ország általános jólétének feltétele a válságok megszüntetése volna. Hogy mikor fognak ezek a válságok megszűnni, ki fogja azokat megszüntetni, ez meg a jövő zenéje. De, hogy nagyon kívánatos volna egy bekés, nuzamos ideig tartó válságmentes időszak, az bizonyos.

Cigány ügy rendezéséről.

Akármerre jár kél az ember széles Magyarországon, nem talál meg olyan köcsütiat, hogy utjában ne találkoznék,

Az isten kertje.

Írta: BENDA JENŐ.

— Eső kellene! Szomjas a föld! mondta egy ember, akivel a mezőt jártam,

S valóban én is láttam, hogy szomjas a föld. A messze látóhatár széléig tiktadt, elsürgült volt a mező, a sárga agyagos föld nagy, szabálytalan sokszögökben összevissza repedezett, szájával az ég felé tátongva várta a vizet. De a víz nem jött, az ég ragyogó kék volt a nap forrón süttött és ez a tüzea ragyogás még a meglévő kevés nedvességet is lassan elrabolta a földtől. Hosszu fűzálak halálra itélten senyvedtek a lábunk alatt, a fák lombja félig megsárgultan csüngött alá a galyakról. Egy szellőcske sem mozdult, olyan volt ez a mező, mintha a halál tilt volna rajta. A mezei virágok lankadtan fordították kelyhüket a föld felé; Körösök körül minden elepedt egy csepp vízért.

Pedig a víz nem hiányzott, alig egy köhajtásnyira tőlünk volt elég: a kiskikádt mezőséget keresztlágyra ezüstös szalagban kigyózózt ott egy bővízű folyam. Hömpölyögve kergette ott

pp. Az úde, az erős, a hatalmas élet lakott bennük, amiért a két parton két oldalt eltikkadt a szomjazó mező; de ók nem álltak meg, hanem csobogva szaladtak előre és lejtős pályájukon egymásra zúdulva gördültek tovább. Haragudtam a folyóra. Milyen kegyetlenség szomjan hagyni az egész merőt! És sejnáltam az asszu füveket. Szegények! Eros gyökérszá-
lakkal lime ide vannak kötözve az agyagos földhöz, s nincsen elég hatalom bennük, hogy ki tépve magukat a száraz rögök közül, tite lépést tegyenek, a hűvös folyam felé!

Az ember mégis szerencsésebb teremtménye az istennek — gondolkoztam hangos szavakban mert hogyha éhes, fölkeresi a táplálékot, hogyha szomjas, oda mehet, ahol inni lehet.

Az ember, akivel együtt jártam a mezőt, erre csak annyit felelt:

— Attól függ, hogy mire éhes és hogy mire szomjazik!

Godálkozva álltam meg és kérdően emeltem rá a pillantásomat:

— Latszik hogy on toha sem járt még az isten kertjében felelte ő.

És mert kíváncsi voltam, volt olyan szives és azonnal elvezetett az isten kertjébe.

A tünönös kert volt ez! Millió fű, fa, virág,

szagya öszvevisszaságban együtt. Az első pillanában azt hittem, hogy ez is csak olyan ranggeteg, mint a többi. De az a különös, rejtelmes szibongás, ehaló sobajtozás, ami az egész térséget betöltötte, hamarosan zavart töprengésbe ejtett. Hova kerültem? Milyen misztikus, jesejtő élet folyik itt? Lában előtt egy bokor, nefeletje nyertett. Egyzárre azt látom, hogy az apró kék szairom fejecskék összehajolnak, a sáld levelek közül két gyönyörű szép égszínű szem rajzolódik ki. Ez a kekség azonban már nem nevet, hanem könnyezik. azután lassan, lassan hozza rajzolódik egy bánat-s halvány asszonyaré. S derekig a földben ülözve egy harmatostű fiatal asszonyt látok, akinek hosszú, lecsúngó szőke haja van. Az asszony termete kigyózik, mintha nehéz kinnal ki szeretné tépni magát a talajból és már a szavát is hallom, a zokogással megszakgatott szomorú beszédet:

Jaj nekem, hogy itten kell élnem, ebben a szomorú vadonban! Nekem a király kertjében nem vagyok, hanem valameglik főúri kertben, büszke rózsák, illatos szelgük között; ahul szorgos kertész keze gondozna. És ide vagyok kötözve egy buta pitypang mellé. akit ki nem állhatok!

Csalugyan ott állt mellette egy pit, pang-

avagy pláne fel ne tartóztassa az a sze menszedett vad népség, melyet állandóan zsarolója és tolvaja, mely általában vándorcigány gyűjtő név alatt ismer, azonban legkevésbé sem előnyösen; a nagy közönség s méginkább a közigazgatásági hatóságok.

Mint dúló tatárosdúk szabadon száguldják keresztul kasul az országot, rabolva, gyilkolva, ölve. gyújtogatva, gyermekeket rabolva s általában a személyi és vagyonbiztonságot a szó teljes értelmében vessélyeztetve.

Az ország minden vidékéről hangzik a jajszó tulkapásai felett s igazán túrelmét veszítve kérni már főként és elsősorban a magyar gazdaközönség, hogy meddig fog ez még tartani?

A cigányügy rendezésének kérdésével ugy elméletben sokszor foglalkoztak már az illetékes testületek, de hogy gyakorlatban cselekedtek volna, arról nincs semmi adat. A magyar országgyűlésben

— akkor orsz. képviselő — vetette fel a megrendszabályozás gondolatát s, azóta sem történt semmi! Pedig azóta a magyar gazdák, alig mult el év, hogy ne sürgettek volna erélyes rendszabályokat a kóbor cigányok tulkapásai ellen, de ismét csak nem történt semmi. Pécsott 1907 évben megtartott országos gazdakongresszus folyamán már türelmetlenül követelték a gazdák, hogy tegyenek valamit ezzel a kérdéssel. Mi lett az eredmény? A dániusi eset, meg a többi s azóta ismét hallgat a krónika, mert tiltja a cselekvést az álhumanizmus!

Igazán, ha annyira szomorú és elkeserítő nem volna, nevetésgésnek kellene tartani azt az államhatalmat, amely 20 millió állampolgárnak tud parancsolni, csak 15—20 ezer emberrel tehetetlen.

Ez egy eszényt kivételes állapot. De ennek megszüntetése annál inkább kivételes eszközököt is igényelne. Nézzük csak a rabló világot! Az is kivételes ál-

lapot volt, mely kivételes eszközökkel lett megszüntetve. Pedig azokban a betyárokból még minden gonoszág mellett is volt valami romantikus, valami betyár-becsület féle, de a kóborcigány minden emberi érzés nélküli, ajas, vadállati ösztönökkel szaturált monstrum, aki már anyja tejével szívja be csecsemő korától mindazt a gonoszát, ami egy embert állatá tehet.

Váltig halljuk emlegetni, hogy nehéz kérdés, hogy emberiségi szempontból nem lehet radikális eszközökhöz folyamodni. Hat erre csak az nézetünk, ha a kérdés megoldása nehéz, akkor annál inkább ambícióját kell kepezni a kormányzó hatalomnak, hogy ne csak a könnyűeket vegye elő, hanem azt, amihez erő s elhatározás és akarat kell. Hisz minő példa a többi állampolgároknak, hogy itt nálunk szembe kell helyezkedni minden törvényrel és akkor mindjárt afelett állhat? De nem elkeserítő e, hogy míg itt minden ember adót fizet, a cigány nem fizet, mindenki köteles gyermeket tanítani, a cigány nem, itt mindenki katona lesz, a cigány nem, mindenkinek kell fegyver engedély, a cigány ezen is túteszi magát, földje nincs, de tarthat a másén lovat, háza nincs, de lakhat a másén, ott ahol akar, illetősége nincs, vallása szerint is ott és úgy keresztelkedik, esetleg többszörösen is, ahogy ez valami csalárd cselekvéshez megkivántatik. Ma itt rabol, holnap pedig lopott lovas a harmadik megyébe száguldova gyilkol és a csendő-

— gyalog bandukol utánna. Neki nincs se kenyér, se has drágaság! Kiássa a vérszes sertés dögöt, amivel az állatbetegségek terjesztőjévé válik s mindezeket látja, tapasztalja, közvetlenül szemléli tétlenül az ország.

Sajnos, a mai politikai viszonyaink sokszor a legaktuálisabb kérdéseket háttérbe szorítják, de végre is a magyar közélet, a társadalom és legfőként a legjobban sújtott magyar gazdátársadalom

joggal megkérvelheti, hogy végre a cigányt is a törvény legalább is egyformán korlátozza, mint más polgárát az államnak! Sokszor halljuk a külföldiektől, hogy Magyarország — cigányország! — Hat ez nem igaz! De sajnos az igaz, hogy a magyar államban csakugyan van egy második, mindenek felett álló független cigány állam! Ezt el kell törölni, mely méltó feladat egy államhatalomnak, mely örök halála kötelezné a nemzetet, éppen a humanizmusnak és jogegyenlőségnek teljes ervényre jutásában.

A helyzet e kérdésben immár túrhetetlen s a cselekvésben az álhumanizmus-sal való szakítást várja, nehogy maga a társadalom mondja ki és hajtsa végre a statutumot!

ÜJ DON S A G O K.

— **Ölvasáinához.** Lapunk mai száma utolsó e negyedben. A negyedik negyedében a közélettel kapcsolatban a határhelyi vidéki előfizetőinket, legyenek szívesek most már a folyó évre járó előfizetési összeget nekünk mielőbb beküldeni, hogy többrendbeli kötelezettségainknek mi is eleget tudjunk tenni. Az előfizetések mielőbbi beküldését kérve, maradtunk tisztelettel a kiadónival.

— **Új korházigondnok.** A celldömölki körháznál lemondás töltyan megüresedett gondnoki állásra, a körház bizottság, szerint tartott ülésén, körházigondnokul egyhanglag Hegedűs Sándor Máv. fuóházi irada altisztelet választotta meg. Hisszük, hogy Hegedűs Sándor megválasztásával a korházigondnokai valóság joidore elintéztett.

— **Új vasút a megyében.** Nagyszentmikály és Városházak között helyi érdekű vasutat terveznek. A közigazgatási bejárást kedden tartották meg.

— **Magyar Király** szállódáját a het folyamán Schödl Antal sopronmegyei vendéglős vette át.

Községi takarékpénztárunk ügyében került tárgyalásra Schelyen bándó választmány jav. hatósági közgyűlés jóváhagyta Celldömölk képviselőtestületének ama határozatát, melyben kibondotta, hogy Celldömölkön községi takarékpénztárat létesít. Az ügy most még a befügym-

szóles, sarga feji virág. Amint a figyelem felé fordult, és a sarga fej megöött, egy vaskos asztal képi kopasz embert láttam, — deréig a nefefejta mellé a gyáva. Áraaköver, a zairól szinte ragyog, de a szeme komor és haragos:

— **—** A hárakozat hallom: Mi az örögnök kellett nekem ez az asszony? Miért nem telepedtem le valamelyik máaf-él, valamelyik karkúfó mellé, amelyik nem is sir, nem panaszkodik, hanem boldog, hogy megistá-em s hálaból a legintézetlenebb legizenebb harmatcseppeket nekem adja! Csak elmehetnek innen! Csak elmehetnének!

— **—** És húsz akával erőlködve hajlik előre, de nem tud a. Kéményen, kegyetlenül fogva tartja a

Mellettem megzörög valami. Egy éhes utazózi kór, rajta, csapnya szerb tövisék éktelenkednek. Szikar alakja megnyulók, olyaniesz mint ösztövére kalmáré, mar az arca is meglátom, a legnagyobb, legmagasabban álló szerb tövis, egy apró simára lenyírt ökölnyi fejet mutat. Hegyes, finom orrával a levegőbe szimatol, aiesi pisilógó szemével az ég felé kímél, covány karjai megnyujzóznak, ujjai összegöörbölnek, mintha keresnénk valamit, és rekedtes hangon megszólal:

— Semmi, megint semmi! Másnak milyen

boldogság az élet. Az akár virág, a liliom, sőt a legutolsó kankalin is rakásra gyűjti a mézet. Mig én. . . Hiába minden szorgalom, igyekvés, semmit sem szereznetek!

— **— Szamarság** — hal om válasszéppen erre a beazédro pár lépéssel a lábam előtt. Egy liliom asinben játszó köherévirág, mondja ezt, s hozzonon fejét rahajlja egy gérongyre. — Erdemes is kincseket gyűjtem? Itt élünk, virágzunk a földhöz szegve, azat in jön egy bura tehén és leleget bennünket. Hat ez az élet célja?

— **—** Ez a gyenge sipogás azonban bele véss egy sugó erős hangba. A hátam mögött álló terbelyes tögyfa megrázza lombjait. Viszafordulok. Egy tövig főköbe süppedt boszontos orriást látok; a magasba, hatalmas fejét megrázva, gígássi karjival az eget fenyegeti:

— **—** Undok, siránkozó törpek. S nekem itt kell marudnom közöttük, pedig ott a domb alján felém inégetnek a társaim, Oh, ha köztük lehetnék, hogyha átöllehetném őket, hogy közös erővel ostromoljuk meg az eget!

— **—** Megriadok ennyi panasztól, ennyi kiélgetetlen vágtyól. — Meneküni akarok, — de mintha nekem is legyőferezett volna a lábom. Am epedő, panaszos lánanzó, fájdalmas hangok egész orgija viharozva tombol körültem.

Az ember pedig, aki elvesztett ide az isten kertjébe, durván fölkapog:

— **—** No te híres, ünérzates állat! Van-e joga a fajtádnak, hogy lenézze a szomjuságban elepedő füveket?!

Emlékszel-e? . . .

Emlékszel e édes? Most egy éve épen . . . Majálisra mentünk dűcögő székéren. A hátsó ülésbe juttatott a sorsunk: A hátsó ülésben bizony csókoldatunk.

Sziveinket szüsi öröm ragyogta át . . . Egész világ szép volt! Reményünk sugarát Részörtük a fűre, bokorra, virágra . . . Lelkünket pedig — a szekér majd kirázta.

Erdélyi Lajos.

niszterhez kerül jóváhagyás végett. Azt hisszük, a községi takarékpénztár új évre felállítja.

Gabonadrak. Csütörtöki-heti vásárunkon a gabonáruk a következők voltak: Buza 12,80, rozs 8,80 arpa 6,80, zab 6,80 korona, 50 kgrm-kint.

Szénészet. Kiss Árpád az új vasmegei szénigazgató szombat óta Széntóthárdon tartja előadásait. Szentgotthárdi Laptársunk szerint Kiss társulata igen jó erőkből áll.

Vasutasok árvaapja. A magyar vasutasok országos arvházát akarnak létesíteni. E nemes célra f. hó 30-án es okt. első napján országos vasutas árvaapót rendeznek és e napokon minden községben Magyarországon, valamint az állomásokon pénzadományokat gyűjtöttek. Hisztük, hogy a nagyközönség a vasutasok e nemes célját töle telhetőleg támogatni fogja.

Halela gázolt kis leány. Csütörtökön reggel Bóba községben az utcán a porban játszott Porkoláb Mihály egy éves kis leánya Győrs hájtással ment az utcán Iványi Lajos kocsijával, és a porban játszó kis leányt elgázolta. A kis leány a szenvedett sérülések következtében nyomban meghalt. A vizsgálatot a bíróság megindította.

Szélhámos igazgató. Hétfőn d. u. egy jól öltözött, jó kinézésű úriember állított be a Hory-féle réglagyár vezetőjéhez, Mitli Sándorhoz, hogy úgy mutatkozott be, mint gróf Festetics Taszili úrnak igazgatója, aki Mitli Sándorral együtt...

mint vezető óhajja szerződött. A honn nem lévő Miklert nyomban elküldte családjára, aki mikor hazatért, nyomban megismételte az ajánlatát az idegen Mitlinek és zsebjéből előhozott egy kész szerződést, mely fényes ízeset tartalmazott Mitli nem írta alá a szerződést amas őhajának adott kifejezést hogy előbb látni szeretne a gyárat, melyet vezetnie kell. A szélhámos idegen ekkor azt az ajánlatot tette Mitlineknek, hogy másnap ide rendeli automobilját. Erután lakás után kérészközdött a végre otrtagrad vendégnék Mitli Sándornál és ott is halt. Másnap azzal vált el Mitlilől, hogy az automobiljért telefonál a postán. Azóta elült a Mitli uram máig is hiába várja az autót.

Állatdíjazás Borostyánkőn. A Nyugatmagyarországi Földmívelők Gazdasági Egyesülete múlt vasárnap tartotta idei második tenyészállat díjazását a vas megyei Borostyánkőn, melynek kies vidéke rendkívül alkalmas az állattenyésztésre. A díjazást Laelme Hugo orsz. képviselő, az egyesületnek rendkívül tevékeny igazgató-elnöke nyitotta meg és Blauhauer Ottó elnöksége alatt alakult meg a bírói bíróság. A felhajtás az utolsó díjazásos viszonyokra valamivel kisebb volt, de a felhajtott állatok minősége érdemteljes javulást és fejlődést mutatott. A kiadott sárjatermes és földelő legelőket megnevelésük után ezen vidék gazdait is a takarmányosság folytan most már két év óta ismétlődő válság gondjaitól, mely takarmányosság az állattenyésztést e vidéken már...

A bíráló bizottság a földmívelésügyi kormány és Laelme Hugo orsz. képviselő által adományozott összesen 220 koronát a következő kistenyésztőknek ítélte:
Frühwirth János Borostyánkő 40 kor., II. díj
Pentl Károly Edénháza 30 kor., III. díj
Klein József Borostyánkő 20 kor. IV. díj
Ulreich Mátyás Fehérpatak 10 kor. V. díj
Kárnér Samu Máriafalva 10 kor. Elismerő oklevelet nyertek: Böhm József Villámos, Kárner Mihály Villámos és Krug Gotlieb Borostyánkő. Összefoglaló: I. díj: Schönfeldner János Villámos 40 kor. II. díj: Kappel János Máriafalva 30 kor. III. díj: Bürger János Új-Vörösvágás 20 kor. IV. díj: Zetel Ferenc Borostyánkő 10 kor. V. díj: Krutzler János Villámos 10 kor. Elismerő oklevelet nyertek: Hutter József Földalólvó, Kraner Mihály Villámos. A díjakat Laelme Hugo igazgató elnök meleg buzdító szavakkal aranyban fizette ki és egész környékbeli nagyszámúban összegyűlt gazdákat az állattenyésztés terén további lankadatlan munkásság folytatására serkentette.

Az állatdíjazás befejezése után a borostyánkői gazdakör, továbbá a szomszédos községek, gazdakörök és szövetségek küldöttjei nagyszámúban gyűltek össze a gazdakör helyiségében a gazdaköri értekezletre, melyet Laelme Hugo igazgató-elnök tartalmas beszéddel nyitott meg,

melyben tömören összefoglalta az egyesületi munkásság azon közhasznú részeit, melyek Borostyánkőn és vidéken aktualitással bírnak s melyek keresztülvitelében az egyesületi központ odaadó, önzetlen támogatására számíthatnak.

Ezután De Puttere igazgató és Fell szövetségi felügyelő tartottak szakszerű előadásokat, melyekben az egyesületi működés néhány aktuális ágazatát ismertették részletesebben, folyton élénkebb egyesületi életre és szövetségi tevékenységre buzdítván a megjelent taxokat. A megjelent gazdaköri kiküldöttek nevében Leyrer János tanító hálás szavakkal köszönte meg az egyesületi vezetőség munkásságát s különösen melegen emelte ki Laelme Hugó érdemeit, aki úgy mint az egyesület igazgató-elnöke s egyuttal mint a kerület orsz.-képviseelője fáradhatatlan a kisgazdak jogos gazdasági érdekeinek védelmére szorult.

A gazdaköri értekezlet eredményeként a borostyánkői és vidéki gazdakör egyhanguan állást foglalt a Nyugatmagyarországi Földmívelők Gazdasági Egyesületének azon kezdeményezése mellett, melyel az egyesület a legszorosabb szervei kapcsolatban egy központi mezőgazdasági áruforgalmi szövetséget létesít. Továbbá erős akcióit indít a gazdakör fajtáinak és hussértékük közös beszerzése érdekében. Végül az utóbbi időben, különösen a nagytükrözés óta hanyatlásnak indult gyümölcs-termesztés felvirágztatása érdekében Borostyánkő és a környékbeli községek kisgazdá...

számu kedvezményes elsőrendű gyümölcsfajtaikat fog kérelmezni a földmívelési kormánytól a központi egyesület útján.

Nyelvoktatás. Kemény Simonné János házáról október elején újra felvett Gellőmölkőn német, francia és angol nyelvek tanítását. Érdeklődők jelentkezhetnek f. hó 27-én d. u. 3-5-ig Griff szállóban Csoportban tanulónak lezártított díjak.

A fűtőes legelői jogi szeminárium. A sok panasza hangzott el az utóbbi években úgy a szőlők, mint a jogi vizsgára készülő ifjak részéről, hogy ezen vizsgára való készülés küzdhetetlen nehézségekbe ütközik. Dr. Krós Vilmos volt Magyarországon az első, aki a kérdést beható tanulmányos tárgyváltette és egy olyan intézményt létesített, melyet az egész ország ifjuság hosszánál elvárta. Ekkor azelőtt létesítette jogi szemináriumát, mely mai fenntartásig örökös lendülettel és minden te...

számviteli-államvizsgai tanfolyamot is létesített, mely a következő hivatalokra és állásokra nyújt kiképzést: az összes miniszteriumokban a számviteli és számviteli államvizsgák, az állami számviteli és számviteli szakra, a pont és távirdíj-gazdaságoknál a számviteli szakra, a munkásbirtosított hivataloknál egy a statisztikai, mint a számviteli szakra, a magyar államvasutaknál a számviteli szakra, az állami zálogházaknál a számviteli szakra, a dohányjövődéki igazgatóságoknál a számviteli szakra, a tenyésztési hatóság pénzügyi igazgatóságok, dohány-beváltóhivatalok, törvényhatóságok, stb. Hivataloknál a számviteli szakra, a munkásbirtosított hivataloknál a számviteli szakra, illetve kezelésként állásokra. Magánhivataloknál rendkívül nagy előszeretettel alkalmasság azokat, akik az államvizsgálati államiságot letették. Bővebb felvilágosítással szolgál: dr. Krós Vilmos Jogi Szeminárium, Bpest, VII., Weselényi utca 13.

Mitli van hogy mitli van nekünk aranyat, bizonyossággal nem lehet felelni. A régi egyptomiak, assyrok, babyloniak, bármennyire magas kulturális bírtak is, semmi nyomot sem hagytak hátra, amelytől bizonyítani, hogy ők aranyat használtak. Egyik általánosan elterjedt vélemény szerint az argóti Pheidon (Kr. e. 750 körül) alatt verték az első ércpénzt Aegina szigetén, ahol az érc kidolgozásához már jól értettek. Azonban már azért is azt mondja, hogy nem az aeginaik, hanem lydaiak verték először pénzét arany- és ezüst darabokat. Ezt a véleményt az a körülmény is megerősíti, hogy a régi lydai pénzdarabon találtak is a korukra való bizonyítékokat. Azonban az aegina és általában a aegai tengerben lévő szigetpénzdarabjai se sokkal újabbak a lydaiaknál és valószínűleg látszik az a főtveves, hogy az aeginaik pénzét hídát képeznek az asszai és európai pénzverés kora között és hogy Kr. e.

700 körül verték őket először. Egyébként az óvilágban a pénzverés művészete gyorsan terjedt. Így egész határozottsággal tudjuk, hogy a déli-italiai országokban (Graecia Magna Nagy Görögország) már a gyarmatalkapítások után mindjárt használtak vert pénzt, erre vall az, hogy Siris és Buxentum városának romjai között találtak ércpénzt, amelyet minthogy Sirist még 580-ban Kr. e. leromboltak, tehát azelőtt kellett verni. Erre bizonyítékok alapján kétségtelennek kell elfogadnunk, hogy az ércpénzverés már harmadfelezer éve szokás.

A gőzgyökörök és kaszálók. legközelebbi képest vizszi Sopronban október hó 3 napján délelőtt 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartani. A kétfőn felszerelt vizsgálati kérvények a m. kir. ker. iparfelügyelőségnek küldendő. Szent-György-utca 20.

CSARNOK.

A tükárné tükárja.

Egyik nagyobb vármegyénknek hosszú évek óta a főispán a legszerencseesebb Don Juanja. A már derésvad gavallér élete nagyobb felét a szép asszonyoknak szentelte és csak igen parányit áldozott a közügyeknek.

A politikai életben elért sikerét gyors kar-

használva a felsőbb körökben lévő rokonságot, férjének előbb a főispáni méltóságot, majd a v. b. t. tanácsossággal a kegyelmes titlust jarta ki.

Ő maga többnyire béca atyafimál tartzkodott, míg a főispán nem volt kifosztandó megyéjéből, de azért nem lehetett ráfogni, hogy ő irányozza a közigazgatás szekere rudját.

Az összes főispáni tennivalók a fiatal főispáni tükár nyakába szakadtak, a ki keményen meg is markolta a hatalom gyepölőasszonyát.

A főispán alteregojának tekintette magát és gödög önhittéggel bánt el a megyei urakkal, a kik viszont egymás közt kiskegyelmes, sőt — mikor nem ha lottó, félkegyelmű annak nevésték.

A főispán a tükár irányában tanúsított jóindulatát, kiterjesztette a tükárára is, egy vöröses-zsáke, nevése szemű, molott asszonykára.

Mindennapos vendég volt a háruknál, ott ebédelt ott vacsorázott, egy hogy saját lényeges feladatait feloszlata, az az az, illetve felesége...

A kis város... leg-gendakör az... asszonykáról, de... a férj... talála, hogy... közgazgatási... honoralja.

Mogy... Történt... hivatalát meg...

vasutépítő... Delunak... felkeresni.

Az előszobában senkit sem találva találomra benyitott az egyik ajtón, de azonnal visszahúzódt.

A barátságos szoba kis pamplagán egy fiatal, szép asszonyt látott elegans időszerű fűzfával enyelegő, oly modorban, a hogy csak hárszárnak köst szokás.

A... any hirtelen rendbe szedte tonletjét, a... után azaladt és ijedten vitte vissza.

A... mar beletaláltamagát szerépébe és... ó sugárzó arccal, a legjobb reményekkel távozott.

Másnap azonban, mielőtt elutasított volna felment a tükár urhoz a hivatalba, hogy ügyének gyors elintézését meggyőzse megköszönje.

Majd sóbálványosa meredt, midőn egy ismeretlen kinézetű ur fogadta, a ki kijelentette, hogy ez idő szerint még ő a varmegye tükárja, és hogy hivatalos utat megszakiúva tért vissza hirtelen sürgős... elintézésre vegett.

A vállalkos zavartan hebegte, hogy tegnap egy másik, egy jóval idősebb tükár urhoz volt szerencséje, a ki kedves felesége önánysága társaságában fogadta.

A tükár agyában szörnyű valóság támadt. Mikor pedig a vállalkos leírta az asszonyka vöröses-zsáke haját és az elegans monokli őss

férfit, mindennel tisztában volt.

Leült az írónasztalhoz és a feleségének a következő levelet írta:

„Mivel úgy férj, mint titkári állásomat ideiglenesen másra tölti be, en munkettől véglegesen lemondok. Már a nap vonattal Budapestre utazom, ahol majd beállak valamelyik ügyvédi irodába, így legalább a válópör is kevesebbe kerül.”

Igy is történt. És az íróna, a hova a főispáni titkár ügyvédbeállt, még egy válópörhöz is jutott, a melyet házasságtörés címen a feleségnek indított ferje ellen Bécsből.

Magy. Kir. államvasutak.

Igazgatóság.

248326 C. III

(A magyar királyi államvasutak vonalain érvényes helyi személy díjszabási)

A magyar királyi államvasutaktól nyert értesítés szerint a déda-gyergyó-szentmiklósi vonal megnyitási napján a magyar királyi államvasutak vonalain 1903 évi január hó 1-től érvényes személy díjszabási „Függelék”-hez a IV. pótlék lép

E pótlék déda-madéfalvai és a sepsi szentgyörgy, paláncai vonalakon fekvő állomások és megállóhelyek személydíjszabási beosztását tartalmazza.

E pótlék példányonként 1 koronáért a magyar vasutak és a bosznia hercegovinai államvasutak díjszabások elárúsító központi irodájában (Budapest V. Akadémia utca 3 szám) lesz megnevezhető.

Budapest, 1909 szept. 4-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik)

**TÖRLEY
PEZSGŐ**

Kemenesaljai közgazdasági Hitelbank

a Magyar Kir. államvasutak gégyárának egy a Ganz és Tsz. részv. társ. motorosztályának kerületi képviselőse és mentaraktára.

Fióktelepek: Muraszombaton, Sárváron, Veszprémen, Csornán, Dombóváron, Sopronban, es Zalaegerszegen.

Mindennemű gazdasági gépek és szükségleti cikkek raktára.

Állandó a legújabb és legújabb szerkesztésű vetőgépeket, tarajnyelű eszközöket, csepülő szerelményeket úgy motor, mint gőz és járgány hajtásra. Állandó nagy raktár műtrágya, műtakarmány, zsák, ponyva, olaj, kenőcs, kötelnemdek és mindenféle gazdasági cikkekkel.

Építési iroda.

Tisztelettel van szerencsénk a m. t. építő közönség b. tervezésére hozni, hogy Csehdömötikon

építési irodát és vállalatot létesítettünk.

Elvállaljuk mindennemű gazdasági épületek és bérházak tudomását és legkényesebb izlések megfelelőleg a legmodernebb kivitelben; ugyszintén ezeknek természetben való kivételét, valamint körkémencok építészet oszternazások, atalajlások es tatarozasi munkálatok elkészítést a legjutányosabb árban.

A készitendő munkálatok szakszerű és pontos kiviteléért az építészet terén elitoltott hosszas gyakorlatainak kezesekednek, — egyedüli főtörökvésünk oda fog irányulni, hogy a n. é. építató közönség a legkényesebb igényeink is megfelelhessünk.

A m. t. építő közönség szives pártfogását kérve maradtunk.

kiváló tisztelettel

Horváth Testvérek

kőműves mester építési vállalkozók

Csehdömötik, Bőnyöki-utca.

Schleiffer ház.

csak BOHNféle

nagykikindai és zsombolyai cserepet fogadjon el és utasítson

vissza más silány minőségű cserepet, mert

csak a B O H N-fele

cserep jutányos, szép és szakszerű fedőanyag

Tessék mintát és árjegyzéket kérni.

Bohn-cserepgyar sombolya.